

Ούρλικε Ντρέσνερ: Kugelblitz

written by Anouk D' Enee | 22.03.2015

Οι “Σφαιρικές αστραπές” της Ντρέσνερ μεταφράστηκαν από τον Γιώργο Καρτάκη και κυκλοφόρησαν στη γλώσσα μας.

Υπάρχουν σημαντικές μαστόρισες του στίχου και της έννοιας ανάμεσά μας που ίσως δεν τις γνωρίσουμε ποτέ.

Βρίθουν οι βιτρίνες από σαπουνόπερες και εκατομμύρια πενήντα αποχρώσεις του μαύρου σκοταδιού.

Για τη μέρα της Ποίησης ας μην επαναλάβουμε τους γνωστούς, πολυδιαβασμένους, μελοποιημένους βαρύγδουπους.

Η Kugelblitz (Ball-Lighting) είναι μία σπάνια μορφή κεραυνού σε σχήμα λαμπερής κόκκινης μπάλας, που συνδέεται με τις σφοδρές καταιγίδες και πιστεύεται ότι αποτελείται από ιονισμένο αέριο.

Σφαιρικές αστραπές που λάμπουν εντός μας και χάνονται.

Προσέξτε τη τρίτη απ’ το τέλος αράδα του *Feed me*, το δεύτερο ποίημα είναι δημοσίευτο και πάρθηκε από την “απαιτητική” σελίδα poiein.gr.

feed me, eat me

(Bruce Nauman, Αμβούργο)

αυτή η απόσπαση του ενός απ' τον άλλο &
το ο ένας επάνω στον άλλο & μακριά απ' τον άλλο
τα braille – δάχτυλα μου ψηλαφούν
τους σπονδύλους σου.

κοιμάσαι.
μου 'χεις γυρίσει την πλάτη.

χόνδροι
συγκρατούν κεφαλές & αρθρώσεις
στη θέση τους.

στη μέσα όμως λεκάνη
ξύπνιος, ο κόκκινος σου
πιο κόκκινος, που μια άλλη φιλά, κάνει ζάπινγκ.

εσύ
κοιμάσαι,

εγώ. σαν στόμα
φουσκώνουν βυθός & όχθες.
μεταξύ τους μπλεγμένοι «ενθουσιασμοί»
ντροπές,

need me, cheat me
θα' ρθεις πίσω;

βυθίζουμε
σε οθόνες καυτές
τα κραυγαλέα κεφάλια,

τα λένε
πρόσωπο,

δεν επαρκούμε
για τίποτα,

feed me
eat me.

κάδοι λευκοί πράσινοι

καθυστερούν το δρόμο.

you cheated
you joked, τα άλματα σου
στο δικό μου εγώ

you fed
me i
.ate you
το δρόμο
ονειρεύονται

με μικρά ανθρωπάκια

εκεί υπάρχουν στιγμές
στιγμές ροδόχρωμες που συσχετίζονται
ακριβώς
φτιαγμένες με στηρίγματα αντίσκηνων
και τη λέξη «μπαμπάς»: οι μετέπειτα
παλιές αναμνήσεις, του στήθους
το κόρδωμα επάνω στο ποδήλατο
προχώραγε κανείς
σπρώχνοντας με τα πόδια στο χώμα
τα χέρια
οδηγούσαν
τα σύννεφα

έφτιαχνε караβάκια από χαρτί
και σάλπαρε
κάτω απ' το βλέμμα του πατέρα
μες σ' ένα άσπρο λουλούδι: ξανθό κουδούνισμα

αργότερα υγρό ανεβαίνει το χορτάρι
στην καρδιά: το σκαφάκι
της κόρης ροζάσπροροζ
του τίποτα. πού είναι κάποιος
αν λείπει όπως τώρα
ήδη πολύ καιρό;

μακριά. μέχρι να πει κάποιο σούρουπο
το παλιό αλφαβητάρι:
γεμάτο είμαι
ανθρώπους
όπως κι εσύ